A. D. 1925. Nrus X.

CURRENDA

Wizytacja kanoniczna w roku 1925.

JE. Najprz. Ks. Biskup Ordynarjusz zwizytował *dekanat ropczycki* w dniach od 30 maja do 12 czerwca według porządku podanego w Kurendzie V ex 1925.

W Dębicy przyjęło Sakrament Bierzmowania 1.844 osób; w Zagorzycach 459; w Górze Ropczyckiej 738; w Witkowicach 952 (poświęcenie domu dla Stowarzyszenia młodzieży męskiej); w Ropczycach 1.706 (z Ropczyc wyjazd na jedno popołudnie do Małej, gdzie przyjęła Bierzmowanie dziatwa szkolna w liczbie 90); w Ostrowie 378; w Ociece 765; w Lubzinie 1.354; w Brzeźnicy 393. W Zawadzie odbyła się wizytacja zeszłego roku z okazji powtórnej koronacji cudownego obrazu Matki Boskiej.

Wizytacji *dekanatu radomyskiego* dokonał JE. Ks. Biskup Ordynarjusz w dniach od 16 sierpnia do 1 września (cfr. Kurenda VII ex 1925).

W Zassowie przyjęło Sakrament Bierzmowania 1.621 osób; w Zdrzarcu 1.382; w Radomyślu Wielkim 1.900; w Jamach 421; w Apolinarach 857 (konsekracja kościoła pod wezwaniem św. Franciszka z Assyżu, relikwje w ołtarzu śś. Mm. Kandyda i Aukty); w Wadowicach Górnych 771 (26 sierpnia konsekracja kościoła pod wezwaniem św. Anny, relikwje śś. Mm. Kandyda i Aukty); w Zgórsku 1.140; w Rudzie 547 (30 sierpnia konsekracja kościoła pod wezwaniem Matki Boskiej Szkaplerznej, relikwje śś. Mm. Kandyda i Aukty); w Przecławiu 582; osobno odbyła się wizytacja w Nagoszynie 19 lipca (konsekracja kościoła pod wezwaniem św. Antoniego Padewskiego, relikwje śś. Mm. Kandyda i Aukty), do Bierzmowania 916 osób; 20 września w Czarnej (konsekracja kościoła pod wezwaniem Matki Boskiej Nieustającej Pomocy, relikwje śś. Mm. Kandyda i Aukty), do Bierzmowania 425 osób; 21 września w Jastrząbce Starej 481 osób.

Najprz. Ks. Biskup Sufragan zwizytował *dekanat kolbuszowski* w dniach od 13 do 27 czerwca w porządku podanym w Kurendzie V ex 1925.

W Czarnej przystąpiło do Bierzmowania 1.543 osoby; w Kupnie 755 (konsekracja kościoła pod wezwaniem św. Jana Chrzciciela, relikwje śś. Mm. Kandyda i Aukty); w Kolbuszowej 3.264; w Cmolasie 1.728; w Trzęsówce 1.396; w Ostrowach Tuszowskich 851; w Niwiskach 971; w Rzochowie 699.

Wizytacji *dekanatu wojnickiego* dokonał Najrz. Ks. Biskup Sufragan w dniach od 22 sierpnia do 7 września w porządku podanym w Kurendzie VII ex 1925.

W Porąbce Uszewskiej przystąpiło do Bierzmowania 1.161 osób; w Gwoździcu 342 (konsekracja kościoła pod wezwaniem św. Katarzyny, relikwje śś. Mm. Kandyda i Aukty); w Domosławicach 450; w Olszynach 318; w Wojniczu 2.423; w Łysej Górze 665; w Dembnie 1.045; w Maszkienicach 284; w Jadownikach 954; wskutek udziału Najprz. Ks. Biskupa Sufragana w koronacji cudownego obrazu Matki Boskiej w Tarnowcu, wizytację przerwano; następnie w Wierzchosławicach odbyła się wizytacja w dniach 10 i 11 września; do Bierzmowania przystąpiło 473 osoby; w Szczepanowie 12, 13 i 14 września, do Bierzmowania 2.273 osoby.

W sprawie zawiadamiania wojewodów i Ordynarjuszy o przestępstwach, popełnionych przez duchownych i zakonników

podaje Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości z 1 września 1925. Nr. 17, następujący Okólnik Nr. 1084/I U/25:

W wykonaniu artykułów XX i XXII Konkordatu pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzecząpospolitą Polską (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 501 i 502), zarządzam co następuje:

Władze wymiaru sprawiedliwości winny o każdym wypadku przestępstwa, dokonanego przez katolickiego duchownego lub zakonnika, zawiadamiać:

a) właściwego terytorjalnie wojewodę, t. j. według obszaru, na którym duchowny (zakonnik) ma swą siedzibę urzędową (klasztor pobytu);

b) Ordynarjusza, któremu duchowny lub zakonnik podlega.

Jeśli nawet Ordynarjuszem nie jest Arcybiskup lub Biskup diecezjalny (lub osoba ich zastępująca) należy zawiadomienia przesyłać właściwemu terytorjalnie Arcybiskupowi lub Biskupowi, z prośbą o skierowanie do właściwego Ordynarjusza.

Zawiadomienia obejmują:

Doniesienie o wszczęciu postępowania karnego (nie wyłączając dochodzeń sądowych lub prokuratorskich) z oznaczeniem ustawowem przestępstwa (t. j. wymienienie artykułu lub paragrafu ustawy) i opisem stanu faktycznego, zawiadomienie o wdrożeniu śledztwa (wstępnego), udzielenie odpisu aktu oskarżenia (wniosku o postępowaniu uproszczonem), udzielenie odpisu wyroku (skazującego lub uniewinniającego) wraz z jego motywami, albo innej decyzji (uchwały, postępowania), kończącej postępowanie karne, zawiadomienie o uwięzieniu (prewencyjnem lub celem wykonania kary), z wymienieniem więzienia, o zmianie więzienia i o zwolnieniu z więzienia.

Do wysyłania zawiadomień są obowiązani:

1. W okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie prokuratorzy (podprokuratorzy) przy sądach właściwych; w sprawach zaś należących do właściwości sądów pokoju, te sądy.

2. W okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie i sądu okręgowego w Cieszynie właściwe sądy (sędziowie śledczy), a urzędy prokuratorskie, gdy chodzi o przesłanie odpisu aktu oskarżenia (wniosku o ukaranie w postępowaniu uproszczonem).

3. W okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu i sądu okręgowego w Katowicach właściwe urzędy prokuratorskie; w sprawach zaś z oskarżenia prywatnego sądy powiatowe.

Udzielenie odpisu orzeczenia Sądu Najwyższego należy w okręgach wymienionych pod 2 do sądu, któremu Sąd Najwyższy zwraca akta sprawy, w okręgach wymienionych pod 1 i 3 do prokuratorów przy takich sądach; w sprawach zaś z oskarżenia prywatnego do sądu pierwszej instancji. Postanowienie to ma odpowiednie zastosowanie, jeśli sąd apelacyjny jest sądem rewizyjnym.

Po prawomocnem ukończeniu postępowania karnego należy na żądanie Ordynarjusza zezwolić jemu lub delegatowi, przez niego wymienionemu, na zapoznanie się z aktami sprawy w sądzie albo w urzędzie prokuratorskim lub wojewódzkim. Jeśli siedziba Ordynarjusza nie znajduje się w siedzibie władzy, która akta ma w przechowaniu, należy je w tym celu przesłać do sądu lub urzędu prokuratorskiego lub wojewódzkiego, właściwego dla siedziby Ordynarjusza. Na żądanie właściwego wojewody należy mu akta sprawy, prawomocnie ukończonej, udzielić do wglądu z zastrzeżeniem zwrotu.

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1925 r. Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński.*

L. 3957

Sporządzanie wyciągów familijnych w sprawach odroczenia służby wojskowej.

Otrzymaliśmy następujący komunikat: Województwo Krakowskie, Wydział Prezydjalny, Kraków 15 października 1925, L. 17298/I/3 ex 1925. Do Najprz. Konsystorza Biskupiego w Tarnowie.

Doszło do wiadomości tutejszego Województwa, że w pewnym konkretnym wypadku ks. proboszcz parafji, nie będąc widocznie dostatecznie obznajomiony z przepisem § 343 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z 21 marca 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 37 poz. 252) do ustawy z dnia 23 maja 1924 Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 609 o powszechnym obowiązku służby wojskowej, wydał stronie ubiegającej się o odroczenie czasu służby wojskowej, wyciąg familijny niekompletny — gdyż nie obejmujący tych żyjących członków rodziny, którzy opuścili dom rodzinny i prowadzą odrębne, własne gospodarstwo. Wspomniany zaś § 343 rozporządzenia wykonawczego do ustawy wojskowej stanowi w punkcie a), iż do podania o odroczenie służby w wojsku stałem z art. 53 a) lub b) ustawy wojskowej (jedyny żywiciel rodziny lub właściciel odziedziczonego gospodarstwa wolnego), należy między innemi dołączyć wyciąg familijny, obejmujący *całą rodzinę* poborowego, t. j. rodziców (ojca lub matkę, także nieślubną) i rodzeństwo rodzone lub przyrodnie, zarówno ślubne i nieślubne.

W wyciągu familijnym powinni być umieszczeni *wszyscy* członkowie rodziny bez względu na to, czy mieszkają razem czy też osobno (wszystkie wypadki urodzin, zaślubin i śmierci wszystkich członków rodziny).

Dla uniknięcia nieporozumień na przyszłość, województwo prosi Najprzewielebniejszy Konsystorz, by niezwłocznie raczył pouczyć podległe Urzędy parafjalne po myśli powyższego. W o j e w o d a: w. z. (Podpis nieczytelny).

Duchowni wobec służby wojskowej.

Ustawa o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 r.

Art. 51. Duchowni uznanych przez Państwo wyznań chrześcijańskich, którzy otrzymali wyższe święcenia, lub zostali ordynowani, klerycy katoliccy oraz nowicjusze zakonni, którzy dostali tonsurę, jako też zakonnicy, którzy złożyli uroczyste śluby zakonne, zostają przy poborze zaliczeni do pospolitego ruszenia bez poddawania przeglądowi wojskowo-lekarskiemu. W razie powołania do służby wojskowej, po uprzedniem zbadaniu ich zdolności fizycznej, pełnią oni czynności duszpasterskie.

Klerycy, oraz nowicjusze zakonni, którzy dostali tonsurę, mogą być użyci do czynności sanitarjuszy.

Art. 52. Osoby, wymienione w art. 51, które wystąpiły ze stanu duchownego, winny uczynić zadość powszechnemu obowiązkowi służby wojskowej na tych samych zasadach, jakie przewiduje art. 6 niniejszej ustawy dla przyjmujących obywatelstwo polskie.

Art. 57. Odroczenia terminu odbycia służby w wojsku stałem mogą być udzielone: zwyczajnym słuchaczom wyższych zakładów naukowych państwowych, lub równorzędnych przez Państwo uznanych prywatnych, tudzież odbywającym nowicjat zakonny, oraz poświęcającym się studjom teologji wyznania katolickiego, lub innych wyznań chrześcijańskich dla uzyskania święceń duchownych — najwyżej do 26 lat życia.

Rozporządzenie wykonawcze
(Dz. U. R. P. Nr. 37 ex 1925 poz. 252)

Ministra Spraw Wojskowych z porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Zagranicznych, Sprawiedliwości, Skarbu, Kolei, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu z dnia 21 marca 1925 r. do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 609).

Na zasadzie art. 116 ustawy z dnia 23 maja 1924 roku o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609) zarządza się co następuje:

Do art. 51. § 334. Na zasadzie art. 51 podlegają zaliczeniu do pospolitego ruszenia bez poddawania oględzinom lekarskim w komisji poborowej następujące osoby:

a) duchowni wyznania katolickiego (obrządku łacińskiego, ormiańskiego, greckounickiego), posiadający w stanie duchownym wyższe święcenia (subdjakonat, djakonat, kapłaństwo i biskupstwo) oraz zakonnicy, którzy złożyli śluby zakonne.

[*b) c) d) e) f)* odnoszą się do innych religij].

§ 335. Celem zaliczenia do pospolitego ruszenia bez oględzin lekarskich w komisji poborowej, osoby zainteresowane powinny złożyć w czasie do 1 kwietnia do 30 czerwca tego roku, w którym stają do poboru, do władzy administracyjnej I-ej instancji następujące dowody:

Ad § 334, punkt a): zaświadczenia wydane przez konsystorze diecezjalne, kurje biskupie, lub biskupów, oraz przełożonych zakonów.

§ 337. Wzory zaświadczeń.

Zaświadczenie:

Kurja Biskupia .... zaświadcza, że .... (imię i nazwisko duchownego), urodzony dnia .... roku .... w .... (miejsce urodzenia) jest .... (stanowisko duchownego) w ....

Niniejsze zaświadczenie Kurja Biskupia wydaje .... (imię i nazwisko duchownego) celem zaliczenia go do pospolitego ruszenia bez poddawania przeglądowi wojskowo-lekarskiemu na podstawie art. 51 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

.... (nazwa miejscowości), dnia .... roku

Nr. .... (bieżący wydanego zaświadczenia).

(Pieczęć Kurji Biskupiej) *(Podpis)*

Do art. 52. § 339. Osoby, wymienione w art. 51, o ile wystąpiły ze stanu duchownego, są obowiązane zadośćuczynić powszechnemu obowiązkowi służby wojskowej na zasadach art. 6, t. j.:

a) do 39 lat życia mają obowiązek stawienia się raz jeden do poboru, potem, o ile zostaną uznane za zdolne do służby wojskowej, odbędą ją w wojsku stałem względnie w pospolitem ruszeniu;

b) od 39 lat do 50 lat życia również mają obowiązek stawienia się raz jeden do poboru, poczem zostaną zaliczone do pospolitego ruszenia, względnie zupełnie zwolnione.

§ 340. W razie opuszczenia stanu duchownego przez osoby, wymienione w art. 51, o ile osoby takie nie przekroczyły 50 lat życia, ich właściwe przełożone władze duchowne, a co do osób wyznania mojżeszowego i innych wyznań niechrześcijańskich, uznanych przez Państwo Polskie — właściwa gmina wyznaniowa, powinny

niezwłocznie zawiadomić o tem tę władzę administracyjną I-ej instancji, na której obszarze wspomniana osoba przed wystąpieniem ze stanu duchownego miała faktyczne miejsce zamieszkania, a w Warszawie bezpośrednio Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. W powiadomieniu tem należy podać imię i nazwisko, rok urodzenia, komisję, przed którą dana osoba stawała do poboru, z dołączeniem odpisu dokumentu poborowego względnie wojskowego i podaniem nowego adresu.

Do art. 57. § 354. Poborowi:

a) którzy uczęszczają zagranicą do szkół, odpowiadających szkołom wymienionym w art. 57, punkt b);

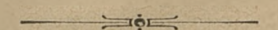
b) do Seminarjów duchownych, nie należących do kategorji szkół wyższych;

c) odbywają nowicjat w zakonach zagranicznych —

z reguły nie mogą korzystać z odroczenia terminu odbycia służby w wojsku stałem.

Osobom tym wyjątkowo można przyznać odroczenie w następujących wypadkach:

1. Gdy w kraju niema takiego rodzaju szkoły.
2. Gdy obywatel polski od dzieciństwa przebywa zagranicą Państwa Polskiego i od początku swojej nauki uczęszcza tamże do szkół.
3. W razie wysłania ucznia zagranicę przez władze polskie (jako stypendysty).

Zniesienie rozporządzeń i ustaw, sprzecznych z Konkordatem.

Monitor Polski, Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej, podaje do wiadomości w Nrze 204 z 4-go września 1925 r. Okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1925 roku, wydany w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu, zawierający instrukcje celem wykonania art. XXV Konkordatu co do ustaw, rozporządzeń i dekretów, sprzecznych z postanowieniami Konkordatu.

I.

Z dniem 3 sierpnia r. b. wszedł w życie Konkordat, zawarty między Rzecząpospolitą Polską a Stolicą Apostolską, ogłoszony w Dzienniku Ustaw R. P. z dnia 18 lipca 1925 r., Nr. 72, poz. 501, zatwierdzony ustawą z dnia 23 kwietnia 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 324).

Celem ułatwienia władzom wykonawczym zajmowania jednolitego stanowiska wobec przepisu art. XXV Konkordatu, stwierdza się, że do przepisów prawnych, których, jako sprzecznych z Konkordatem, a częściowo i z Konstytucją, nie należy nadal stosować wobec Kościoła katolickiego i Jego członków, zaliczyć należy następujące:

C. Obowiązujące w Województwach: Krakowskiem, Lwowskiem, Stanisławowskiem, Tarnopolskiem i cieszyńskiej części Województwa Śląskiego:

Dekret Nadw. z dnia 17 czerwca 1786 r. (odnośnie postanowień, dotyczących prezenty).

Dekret Kanc. Nadw. z dnia 7 stycznia 1792 r. *(titulus mensae).*

Dekret Kanc. Nadw. z dnia 17 kwietnia 1800 r., L. 846 (udzielanie tytułu stołu z funduszu religijnego).

Dekret Kanc. Nadw. z dnia 2 kwietnia 1802 r., L. 151, o uregulowanie duchowieństwa świeckiego i zakonnego, tudzież duchownych zakładów naukowych (Seminarja biskupie).

Dekret Kanc. Nadw. z dnia 1 września 1808 r., L. 17780, o obowiązku plebanów do zakładania i utrzymywania „*fundus instructus*“.

Dekret Kanc. Nadw. z dnia 23 stycznia 1812 r., L. 18, w sprawie oddania zarządu majątku beneficjatom parafjalnym.

Dekret Kanc. Nadw. z dnia 29 października 1812 r., L. 14200 (odnośnie do postanowień, dotyczących Seminarjów).

Dekret Kanc. Nadw. z dnia 30 stycznia 1812 r., L. 1302, o odbieraniu inwentarza.

Dekret Nadw. z dnia 25 kwietnia 1817 r. (Zb. ust. sąd. Nr. 1332) — (o postępowaniu w razie śmierci beneficjata).

Dekret Gub. z dnia 9 września 1820 r., L. 42039, w sprawie zarządu interkalarnego i postępowania przy wydzierżawianiu temporaljów plebańskich.

Dekret Kanc. Nadw. z dnia 31 października 1847 r., L. 37104, o dotacji pogłównej dla zakonów jałmużniczych.

Rozporządzenie Cesarskie z dnia 23 kwietnia 1850 r. (Dz. p. p. Nr. 157), o ustanawianiu katechetów i profesorów teologji, tudzież o uniwersyteckich studjach teologicznych.

Rozporządzenie Min. Wyznań i Oświaty z dnia 20 czerwca 1860 roku (Dz. p. p. Nr. 162), o pozbywaniu i obciążaniu majątku kościołów i beneficjatów katolickich, tudzież zakładów duchownych.

Rozporządzenie Min. Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1860 r. (Dz. p. p. Nr. 175), o pozbywaniu i obciążaniu majątków kościołów i benficjów katolickich i zakładów duchownych.

Reskrypt Min. Wyznań i Oświaty z dnia 15 kwietnia 1861 r., L. 3251/C. M., w sprawie pozwolenia na sprzedaż dóbr klasztornych.

Ustawa z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. p. p. Nr. 50), stanowiąca przepisy o uregulowaniu zewnętrznych stosunków prawnych Kościoła katolickiego, z wyjątkiem §§ 23—27 wł. i 32—34 wł.

Ustawa z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. p. p. Nr. 51), którą reguluje się datki do funduszu religijnego, celem pokrycia potrzeb wyznania katolickiego.

Ustawa z dnia 1 maja 1889 r. (Dz. p. p. Nr. 68) o poborach i emerytowaniu systemizowanego personelu nauczycielskiego w rzymsko-kat. i grecko-kat. teologicznych zakładach naukowych diecezjalnych.

Ustawa z dnia 7 stycznia 1894 r. (Dz. p. p. Nr. 15) o polepszeniu poborów dygnitarzy i kanoników kapituł metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych Kościoła katolickiego w obrządku łacińskich, greckim i ormiańskim.

Ustawa z dnia 19 września 1898 r. (Dz. p. p. Nr. 176), mocą której wydaje się postanowienia o dotacji katolickiego duchowieństwa parafjalnego.

Ustawa z dnia 19 lutego 1902 r. (Dz. p. p. Nr. 48), którą wydaje się postanowienia co do emerytury katolickich pasterzy duchownych, pełniących obowiązki przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich Ordynarjatach, Konsystorzach i Seminarjach biskupich.

Ustawa z dnia 24 lutego 1907 r. (Dz. p. p. Nr. 56), którą ustanawia się podwyższenie minimalnego dochodu i emerytur duszpasterzy katolickich w miarę czasu służby.

Ustawa z dnia 28 marca 1918 r. (Dz. p. p. Nr. 115), którą ustanawia się podwyższenie minimalnego dochodu i poborów spoczynkowych dla duszpasterzy katolickich, jakoteż minimalnego dochodu dygnitarzy i kanoników przy kapitułach metropolitalnych, katedralnych i konkatedralnych Kościoła katolickiego, a to obrządku łacińskiego, greckiega i ormiańskiego.

II.

Nie będą również stosowane do Kościoła katolickiego i Jego członków wszelkie późniejsze przepisy ustawodawstwa byłych państw zaborczych, wydane na mocy powyższych ustaw i w przedmiotach temi ustawami uregulowanych.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu: (—) *W. Grabski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) *St. Grabski*
Minister Spraw Wewnętrznych: w. z. (—) *Ołpiński*
Minister Sprawiedliwości: (—) *A. Żychliński*

L. 6280

Przewożenie i ekshumacja zwłok.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Departament Wyznań Religijnych, Warszawa, dn. 27 października 1925 r. Nr. 7544. Do Kurji Biskupiej w Tarnowie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia), zwróciło się do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z prośbą o przypomnienie duchowieństwu wszystkich wyznań treści rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w sprawie przewozu i ekshumacji zwłok (Dz. Ust. R. P. Nr. 42/1920 p. 257), a w szczególności przepisów zawartych:

1. W par. 1: „Zwłoki osób zmarłych powinny być pochowane na najbliższym cmentarzu tej parafji lub gminy, gdzie śmierć nastąpiła; na przewiezienie zwłok celem pochowania ich w innem miejscu potrzebne jest pisemne zezwolenie właściwej władzy, jednak może być dokonane tylko w porze chłodnej (pomiędzy 16 października i 15 kwietnia...“. Z tego paragrafu wynika, że przełożony cmentarza niema prawa przyjąć zwłok z poza obrębu parafji lub właściwej gminy bez zezwolenia właściwego starosty.

2. W par. 6: „Po przyjściu zwłok do stacji odbiorczej na cmentarz przeznaczenia, władza administracyjna w osobie delegowanego urzędnika lub funkcjonarjusza policji stwierdza na miejscu całość pieczęci, odbiera pozwolenie i przestrzega, aby zwłoki bez otwierania trumien były bezzwłocznie pochowane“. Wynika stąd, że żaden duchowny niema prawa pochować przywiezionych z poza parafji lub gminy zwłok, dopóki właściwa władza nie stwierdzi całości trumien, paki i pieczęci.

3. W par. 9: „...Ekshumacja musi odbyć się przy zachowaniu następujących przepisów: a) obowiązkowa obecność właściwego lekarza powiatowego, b) czynność odbywać się powinna w porze chłodnej, o ile można wczesnym rankiem, c) uczestniczyć w niej mogą tylko osoby urzędowe i bezpośrednio interesowane“... To znaczy, że dozór cmentarny niema prawa pozwolić na ekshumację bez zachowania tych przepisów i innych mających charakter wyłącznie sanitarny. Pozatem par. 10 zabrania ekshumacji z grobów zbiorowych.

Ministerstwo prosi o podanie powyższego do wiadomości podwładnego duchowieństwa. Za Ministra: *Piekarski,* Dyrektor Departamentu Wyznań.

L. 6296

Podatek majątkowy z gruntów beneficjalnych.

Na skutek Naszego protestu, skierowanego do Minist. Skarbu i Wyzn. Rel. i O. P. przeciwko nielegalnemu żądaniu okręgowego Urzędu ziemskiemu w Krakowie, by całą cenę kupna i sprzedaży za części gruntów plebańskich alienowanych na podatek majątkowy, składano w kasach skarbowych w charakterze sum rozra-

chowanych, otrzymaliśmy z tegoż Urzędu wiadomość, iż w przyszłości zaniecha stawiania tego warunku, jako sprzecznego z Konkordatem.

O tem zawiadamiamy P. T. Rządców parafji z tem, iż nadal pozostają w mocy Nasze przepisy w sprawie podatku majątkowego, ogłoszone w Kurendach II i VIII br.

Składka na Seminarjum duchowne.

Jak po inne lata, tak również i w roku bieżącym zwracamy się z prośbą do Przewielebnych Księży Proboszczów, by w swoich kościołach parafjalnych urządzili składkę na Wielkie Seminarjum w pierwszą niedzielę Adwentu, t. j. 6 grudnia. W tym celu zechcą P. T. Księża zapowiedzieć tę składkę, w niedzielę poprzednią, t. j. 29 listopada i w gorących słowach zachęcić swych parafjan do ofiarności na ten cel.

Pobory za listopad

dotąd nie zostały asygnowane. Ministerstwo WR. i OP. zawiadomiło Kurję Biskupią pismem 4 listopada 1925 L. 9030/VI C, że wypłaci na razie zaliczki, wynoszące w przybliżeniu 1/3 należnych ryczałtów listopadowych, lecz i ta 1/3 dotąd do Kurji Biskupiej nie wpłynęła. — Skoro tylko otrzymamy asygnatę, bezzwłocznie roześlemy pobory za listopad.

Zmiany wśród Duchowieństwa

za czas od 15 października do 10 listopada 1925:

Instytuowany: 16 października na probostwo w Wielogłowach ks. Karol Szumowski, wikarjusz z Podegrodzia.

Zamianowany proboszczem w Krzyżu ks. Andrzej Juszczyk, wikarjusz ze Szczucina.

Administratorami zamianowani: w Kasinie Wielkiej ks. Józef Rogoziński, wikarjusz z Wojnicza; w Górze Ropczyckiej ks. Stanisław Śliwa, wikarjusz tamże.

Przeznaczony na zastępstwo katechety do Bochni ks. Antoni Oleksik, katecheta w Szczurowej.

Przeniesieni: ks. Jan Burgiel z Krzyża do Szczucina; ks. Paweł Mika z Kasiny W. do Wojnicza; ks. Jan Jacak z Porąbki Uszewskiej do Mszany Dolnej; ks. Władysław Sperka z Mszany Dolnej do Porąbki Uszewskiej; ks. Józef Śledź z Wielogłów do Podegrodzia.

Emeryturę otrzymał: ks. Andrzej Bartoszewski, wikarjusz w Jakóbkowicach.

Urlop dla poratowania zdrowia otrzymał: ks. Piotr Sadulski, katecheta w Bochni.

Egzamin konkursowy złożyli: w dniach 13 i 14 października, XX.: Jagiełka Apolinary, Król Stanisław i Pykosz Edward.

Zmarł:

25 października ks. Mateusz Sieniewicz, proboszcz w Górze Ropczyckiej, ur. 1867, wyśw. 1892. S. pr. a.

R. i. p.!

Z KURJI BISKUPIEJ

W Tarnowie, dnia 10 listopada 1925

† *LEON*
Biskup

Ks. Roman Sitko
kanclerz

Nakładem Kleru Diecezjalnego Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie